เอกสารรับฟังความคิดเห็น

เลขที่ อกต. 42/2566

เรื่อง หลักการปรับปรุงหลักเกณฑ์การดำรงเงินกองทุนสภาพคล่องสุทธิของผู้ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์และผู้ประกอบธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้า

เผยแพร่เมื่อวันที่ 24 สิงหาคม 2566

สำนักงานได้จัดทำเอกสารฉบับนี้ขึ้นเพื่อสำรวจความคิดเห็นจากผู้เกี่ยวข้อง

ท่านสามารถ download เอกสารเผยแพร่ฉบับนี้ได้จาก www.sec.or.th

ท่านสามารถส่งความเห็นหรือข้อเสนอแนะให้สำนักงานได้

ตามที่ติดต่อด้านล่าง หรือ e-mail: bhumipisuth@sec.or.th

sawarin@sec.or.th หรือ arthipha@sec.or.th

วันสุดท้ายของการแสดงความคิดเห็น วันที่ 25 กันยายน 2566

ท่านสามารถติดต่อสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้จากเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ดังนี้

1. นายภูมิพิสุทธิ์ หะวานนท์ โทรศัพท์ 0-2263-6074
2. นางสาวสวริน เจือศรีกุล โทรศัพท์ 0-2033-4662
3. นายอธิภัทร พูลถนอมสุข โทรศัพท์ 0-2263-6039

สำนักงานขอขอบคุณทุกท่านที่เข้าร่วมแสดงความคิดเห็น

และให้ข้อเสนอแนะมา ณ โอกาสนี้

สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

เลขที่ 333/3 ถนนวิภาวดีรังสิต แขวงจอมพล เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

โทรศัพท์ 1207 หรือ 0-2033-9999 โทรสาร: 0-2033-9660 email: info@sec.or.th

1. ที่มา

ในการประกอบธุรกิจหลักทรัพย์และตัวแทนซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ผู้ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์และผู้ประกอบธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้า (“ผู้ประกอบธุรกิจ”) ต้องมีเงินทุนเพียงพอในการประกอบธุรกิจ และมีเงินสำรองเพื่อรองรับเหตุการณ์หรือความเสี่ยงที่อาจกระทบต่อฐานะทางการเงินของผู้ประกอบธุรกิจ โดยหลักเกณฑ์ปัจจุบันกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจดำรงเงินกองทุนสภาพคล่องสุทธิ (Net Capital – “NC”) ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

(1) ดำรง NC ด้วยสินทรัพย์สภาพคล่องหลังหักหนี้สินรวมและค่าความเสี่ยงที่เกิดจากการประกอบธุรกิจ ไม่น้อยกว่า 25 ล้านบาท ในกรณีที่ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์และสัญญาซื้อขายล่วงหน้า หรือไม่น้อยกว่า 15 ล้านบาท ในกรณีที่ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์หรือสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอย่างใดอย่างหนึ่ง

(2) อัตราส่วนของ NC เมื่อเทียบกับหนี้สินที่มีภาระต้องชำระ (Net Capital Ratio - “NCR”) ไม่น้อยกว่าร้อยละ 7 ของหนี้สินทั่วไปบวกด้วยทรัพย์สินที่ต้องวางเป็นประกันสำหรับธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้า โดยหนี้สินทั่วไปดังกล่าว คือ หนี้สินรวมและหนี้สินอนุพันธ์ทางการเงิน หักด้วยหนี้สินพิเศษซึ่งมีลักษณะตามหลักเกณฑ์ที่สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (“สำนักงาน ก.ล.ต.”) กำหนด

หลักเกณฑ์ดังกล่าวสามารถสรุปเป็นสูตรในภาพรวมได้ ดังนี้

$$NCR = \frac{\overbrace{\text{สินทรัพย์สภาพคล่อง} - \text{หนี้สินรวม} - \text{ค่าความเสี่ยง}}^{\text{NC}}}{\text{หนี้สินทั่วไป} + \text{ทรัพย์สินที่ต้องวางเป็นประกัน}}$$

ทั้งนี้ ในส่วนของหนี้สินรวม ผู้ประกอบธุรกิจไม่ต้องนำหนี้สินด้อยสิทธิซึ่งมีลักษณะตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (“คณะกรรมการ ก.ล.ต.”) กำหนด (“qualified sub-debt”) ในส่วนที่ไม่เกินกว่ามูลค่าของส่วนของผู้ถือหุ้น (“EQ”) ไปรวมเป็นหนี้สินรวมในการคำนวณ NC (“การใช้ประโยชน์จาก qualified sub-debt”)

นอกจากนี้ เพื่อให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ข้างต้น สำนักงาน ก.ล.ต. ได้กำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับการคำนวณและการรายงานการคำนวณเงินกองทุน โดยได้กำหนดรายละเอียดวิธีการคำนวณตามรายการต่าง ๆ ในสูตรข้างต้นและอัตราค่าความเสี่ยง (“haircut”) ซึ่งระบุไว้ในคำอธิบายแนบท้ายประกาศ

2. ปัญหาและสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไป

2.1 ที่ผ่านมา สำนักงาน ก.ล.ต. พบว่า ผู้ประกอบธุรกิจมีการใช้ qualified sub-debt เป็นเครื่องมือบริหารระดับ NC ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว เช่น การใช้ qualified sub-debt เพื่อเพิ่มระดับ NC รองรับความผันผวนจากการรับประกันการจัดจำหน่ายหลักทรัพย์ หรือใช้ทดแทนการเพิ่มทุนเพื่อบริหารโครงสร้างและต้นทุนทางการเงิน (capital structure and cost of capital) อย่างไรก็ดี หลักเกณฑ์เงินกองทุนมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ประกอบธุรกิจมีเงินทุนสำรองเพียงพอต่อการประกอบธุรกิจ โดยเงินทุนดังกล่าวต้องมีสภาพคล่องและมีความมั่นคง ผู้ประกอบธุรกิจจึงควรพึ่งพา EQ เป็นหลัก แต่หากต้องการใช้แหล่งเงินทุนจาก qualified sub-debt แทนการใช้ EQ qualified sub-debt ดังกล่าวควรเป็นหนี้สินที่ผู้ประกอบธุรกิจไม่จ่าย หรือสามารถเลื่อนการจ่ายดอกเบี้ยได้ เพื่อไม่ให้เกิดภาระในการชำระคืนดอกเบี้ยโดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงที่ผู้ประกอบธุรกิจต้องการสภาพคล่อง

นอกจากนี้ การจำกัดปริมาณ qualified sub-debt ส่วนที่ใช้เพิ่มระดับ NC ไว้ไม่เกินมูลค่าของ EQ อาจก่อให้เกิดปัญหาการดำรงเงินกองทุนไม่ได้ ซึ่งอาจส่งผลให้ผู้ประกอบธุรกิจถูกจำกัดการประกอบธุรกิจ ในขณะที่การดำรงเงินกองทุนไม่ได้ดังกล่าวไม่ได้เป็นปัญหาด้านสภาพคล่อง กล่าวคือ กรณีที่ EQ ของผู้ประกอบธุรกิจลดลงต่ำกว่าปริมาณ qualified sub-debt ส่วนที่ใช้เพิ่มระดับ NC (EQ ต่ำกว่า 1 เท่าของ qualified sub-debt) ทำให้ผู้ประกอบธุรกิจต้องนำ qualified sub-debt ในส่วนที่เกิน EQ ที่ลดลง กลับไปคำนวณเป็นหนี้สินรวม ซึ่งทำให้ระดับเงินกองทุนลดลง ทั้ง ๆ ที่สภาพคล่องของผู้ประกอบธุรกิจยังคงเดิม

สำนักงาน ก.ล.ต. จึงเห็นควรปรับปรุงหลักเกณฑ์เกี่ยวกับ qualified sub-debt ในส่วนการปรับปรุงนิยามของ qualified sub-debt เพื่อให้มีความรัดกุมและมีลักษณะคล้ายทุนมากยิ่งขึ้น และการใช้ประโยชน์จาก qualified sub-debt ในการดำรงเงินกองทุนให้มีความยืดหยุ่นโดยผู้ประกอบธุรกิจสามารถใช้ประโยชน์จาก qualified sub-debt ในส่วนที่เกิน EQ ได้เป็นการชั่วคราวภายใต้เงื่อนไขและมาตรการกำกับดูแลที่กำหนด ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ ก.ล.ต. ในการประชุมครั้งที่ 11/2566 เมื่อวันที่ 6 กรกฎาคม 2566

2.2 นอกจากนี้ สำนักงาน ก.ล.ต. เห็นว่า อัตรา haircut ด้าน position risk[1] สำหรับตราสารประเภทต่าง ๆ มีผลใช้บังคับมาระยะหนึ่งแล้ว ประกอบกับปัจจุบันสภาวะตลาดและความเสี่ยงมีการเปลี่ยนแปลงไป อัตรา haircut ในปัจจุบันจึงอาจไม่สอดคล้องเหมาะสม ขณะเดียวกัน ในช่วงที่ผ่านมามีตราสารประเภทใหม่เกิดขึ้น รวมทั้งมีพัฒนาการที่เกิดขึ้นในตลาดทุนและมีลักษณะการประกอบธุรกิจอื่นของผู้ประกอบธุรกิจซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อการคำนวณเงินกองทุนในส่วนของหนี้สินพิเศษ สำนักงาน ก.ล.ต. จึงเห็นควรทบทวนอัตรา haircut ด้าน position risk ให้สอดคล้องเหมาะสมกับสภาวะตลาดและความเสี่ยงในปัจจุบัน พร้อมทั้งกำหนดอัตรา haircut ด้าน position risk เพิ่มเติมเพื่อให้ครอบคลุมถึงตราสารประเภทใหม่ ตลอดจนปรับปรุงนิยามหนี้สินพิเศษ

ในการนี้ สำนักงาน ก.ล.ต. จึงได้จัดทำเอกสารรับฟังความคิดเห็นฉบับนี้ เพื่อขอรับฟังความคิดเห็นจากผู้ที่เกี่ยวข้อง และนำข้อคิดเห็นต่าง ๆ มาประกอบการพิจารณากำหนดหลักเกณฑ์เงินกองทุนสภาพคล่องสุทธิให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพต่อไป

3. เป้าหมายที่ต้องการบรรลุ (Intended Outcome)

เพื่อให้ผู้ประกอบธุรกิจมีเงินกองทุนเพียงพอรองรับความเสี่ยงจากการประกอบธุรกิจและสามารถประกอบธุรกิจได้อย่างต่อเนื่องอันเป็นการคุ้มครองผู้ลงทุนและป้องกันความเสี่ยงเชิงระบบ (systemic risk) โดยหลักเกณฑ์ดังกล่าวไม่สร้างภาระเกินจำเป็นแก่ผู้ประกอบธุรกิจ

4. หลักการที่เสนอ

4.1 qualified sub-debt

4.1.1 การปรับปรุงนิยาม qualified sub-debt

เพื่อให้การใช้ qualified sub-debt ส่วนที่ใช้เพิ่มระดับ NC ไม่ก่อให้เกิดภาระในการชำระดอกเบี้ย ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อ NC ในช่วงเวลาที่ผู้ประกอบธุรกิจต้องการสภาพคล่อง สำนักงาน ก.ล.ต. จึงเห็นควรปรับปรุงนิยาม qualified sub-debt ที่ไม่นับเป็นหนี้สินรวม โดยเพิ่มเงื่อนไขเกี่ยวกับการไม่ชำระดอกเบี้ย หรือการเลื่อนการชำระดอกเบี้ย ดังนี้

[1] position risk หมายถึง ความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของราคาหลักทรัพย์หรือสินทรัพย์อ้างอิงในทิศทางที่ส่งผลขาดทุน (potential loss) แก่ผู้ประกอบธุรกิจ อันเป็นผลมาจากการที่ผู้ประกอบธุรกิจมีสถานะเงินลงทุน (position taking) ในหลักทรัพย์ ตราสาร หรืออนุพันธ์ทางการเงิน โดยสถานะดังกล่าวอาจอยู่ในรูปของ long และ/หรือ short position

หลักเกณฑ์ปัจจุบัน

qualified sub-debt หมายถึง หนี้สินที่กำหนดสิทธิของเจ้าหนี้ไว้ด้อยกว่าเจ้าหนี้สามัญทั่วไป โดยหนี้สินดังกล่าวต้องไม่มีประกันและไม่มีเงื่อนไขให้เจ้าหนี้มีสิทธิเรียกให้มีการชำระหนี้ก่อนกำหนด

หลักการที่เสนอ

qualified sub-debt หมายถึง หนี้สินที่กำหนดสิทธิของเจ้าหนี้ไว้ด้อยกว่าเจ้าหนี้สามัญทั่วไป โดยหนี้สินดังกล่าวต้องไม่มีประกันและไม่มีเงื่อนไขให้เจ้าหนี้มีสิทธิเรียกให้มีการชำระหนี้ก่อนกำหนด **ทั้งนี้ หนี้สินดังกล่าวต้องมีเงื่อนไขให้ผู้ประกอบธุรกิจยกเลิกการจ่ายดอกเบี้ยหรือผลตอบแทนอื่นใด หรือเลื่อนกำหนดเวลาในการชำระดอกเบี้ยหรือผลตอบแทนอื่นใดออกไป โดยไม่ถือว่าเป็นการผิดนัดชำระหนี้ หากปรากฏเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้แก่ผู้ประกอบธุรกิจ จนกว่าผู้ประกอบธุรกิจได้แก้ไขเหตุดังกล่าวได้**

(1) ไม่สามารถดำรงเงินกองทุนได้

(2) มีการผิดนัดชำระราคาหรือส่งมอบหลักทรัพย์ต่อสำนักหักบัญชีหรือต่อลูกค้า หรือผิดนัดชำระหนี้ตามตราสารอื่นใดของผู้ประกอบธุรกิจ

4.1.2 การใช้ประโยชน์จาก qualified sub-debt

เพื่อให้การใช้ qualified sub-debt ส่วนที่ใช้เพิ่มระดับ NC มีความยืดหยุ่นมากขึ้นในขณะที่ยังบรรลุเป้าหมายการกำกับดูแลตาม 3. สำนักงาน ก.ล.ต. เห็นควรปรับปรุงหลักเกณฑ์จำกัดปริมาณ qualified sub-debt ส่วนที่ใช้เพิ่มระดับ NC โดยให้ผู้ประกอบธุรกิจสามารถใช้ประโยชน์จาก qualified sub-debt ในส่วนที่เกินกว่า EQ ได้เป็นการชั่วคราว พร้อมทั้งกำหนดมาตรการเพื่อกำกับให้ผู้ประกอบธุรกิจมีโครงสร้างเงินทุนที่เหมาะสมและควบคุมให้มี qualified sub-debt เท่าที่จำเป็น โดยกำหนดระยะเวลาให้ผู้ประกอบธุรกิจดำเนินการเพิ่มทุนเพื่อปรับปรุงแก้ไขให้ qualified sub-debt ส่วนที่ถูกใช้ประโยชน์ดังกล่าวไม่เกินกว่า EQ ของผู้ประกอบธุรกิจ ดังนี้

หลักเกณฑ์ปัจจุบัน

ผู้ประกอบธุรกิจสามารถใช้ประโยชน์จาก qualified sub-debt เฉพาะส่วนที่ไม่เกินกว่า EQ

หลักการที่เสนอปรับปรุง

(1) ผู้ประกอบธุรกิจสามารถใช้ประโยชน์จาก qualified sub-debt ที่ออกใหม่ (เมื่อรวมกับ qualified sub-debt เดิมที่เคยใช้ประโยชน์) ได้ไม่เกินกว่า EQ ของผู้ประกอบธุรกิจ ณ วันที่ออก

(2) หากปรากฏเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(2.1) qualified sub-debt > EQ ติดต่อกันตั้งแต่ 15 วันขึ้นไป

(2.2) qualified sub-debt > 1.5 เท่าของ EQ

(2.3) qualified sub-debt > EQ ครบ 3 ครั้งต่อปีปฏิทิน

ให้ผู้ประกอบธุรกิจดำเนินการดังต่อไปนี้

(ก) จัดทำและยื่นแผนการแก้ไขเหตุข้างต้นต่อสำนักงาน ก.ล.ต. ภายใน 30 วันนับแต่วันที่เกิดเหตุ เว้นแต่ก่อนครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าว เหตุตาม (2.1) และ (2.2) หมดไป

(ข) ดำเนินการตามแผนตาม (ก) เพื่อให้ qualified sub-debt ที่ถูกใช้ประโยชน์ไม่เกินกว่า EQ ภายในระยะเวลาที่กำหนดในแผนดังกล่าวซึ่งต้องไม่เกิน 90 วันนับแต่วันที่เกิดเหตุ และแจ้งสำนักงาน ก.ล.ต. เมื่อดำเนินการแล้วเสร็จ

หากผู้ประกอบธุรกิจไม่สามารถดำเนินการได้ตาม (ก) หรือ (ข) ให้นำ qualified sub-debt ส่วนที่ถูกใช้ประโยชน์ในส่วนที่เกินกว่า EQ กลับไปรวมเป็นรายการหนี้สินรวมในการคำนวณ NC

(3) ในกรณีมีเหตุจำเป็นและสมควร ให้สำนักงาน ก.ล.ต. มีอำนาจผ่อนผันระยะเวลาตาม (2)(ก) และ (2)(ข) ได้ โดยให้ผู้ประกอบธุรกิจที่ประสงค์ขอผ่อนผันยื่นคำขอพร้อมทั้งเอกสารหลักฐานประกอบคำขอตามคู่มือสำหรับประชาชนต่อสำนักงาน ก.ล.ต. ล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 10 วันก่อนครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ทั้งนี้ ตามขั้นตอนและวิธีการที่ระบุไว้ในคู่มือสำหรับประชาชน

(4) หากช่วงเวลาที่เกิดเหตุการณ์ตาม (2) เป็นช่วงเวลาที่ผู้ประกอบธุรกิจไม่สามารถดำรง NC ได้ ให้ผู้ประกอบธุรกิจดำเนินการตามหลักเกณฑ์ในกรณีที่ไม่สามารถดำรง NC ได้ โดยไม่ต้องดำเนินการตาม (2)(ก) และ (2)(ข)

(5) ระหว่างที่ผู้ประกอบธุรกิจมี qualified sub-debt ส่วนที่ใช้ประโยชน์เกินกว่า EQ ให้ผู้ประกอบธุรกิจรายนั้นรายงานข้อมูลต่อไปนี้ในแบบการคำนวณเงินกองทุนสภาพคล่องสุทธิ (แบบ บ.ล. 4/1) พร้อมทั้งยื่นแบบรายงานดังกล่าวทุกวันผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ของสำนักงาน ก.ล.ต. ภายในวันทำการถัดไป จนกว่าจะมี qualified sub-debt ที่ใช้ประโยชน์ไม่เกินกว่า EQ

(5.1) มูลค่าหนี้สินด้อยสิทธิที่ไม่นับเป็นหนี้สินรวม

(5.2) ส่วนของผู้ถือหุ้น

(5.3) อัตราส่วนมูลค่าหนี้สินด้อยสิทธิที่ไม่นับเป็นหนี้สินรวมต่อส่วนของผู้ถือหุ้น

(5.4) อัตราส่วนมูลค่าหนี้สินด้อยสิทธิและวงเงินกู้ด้อยสิทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้น

4.1.3 บทเฉพาะกาล

เพื่อให้ผู้ประกอบธุรกิจมีระยะเวลาในการปรับปรุงเงื่อนไขในสัญญา qualified sub-debt ที่มีการใช้ประโยชน์อยู่เดิม ให้เป็นไปตามนิยามที่สำนักงาน ก.ล.ต. เสนอใน 4.1.1 สำนักงาน ก.ล.ต. เห็นควรกำหนดบทเฉพาะกาล ดังนี้

<u>หลักการที่เสนอ</u>

ผู้ประกอบธุรกิจสามารถใช้ประโยชน์จาก qualified sub-debt ซึ่งไม่มีเงื่อนไขเกี่ยวกับการยกเลิกหรือเลื่อนการจ่ายดอกเบี้ยหรือผลตอบแทนตาม 4.1.1 ที่ออกก่อนหรือในวันที่ประกาศมีผลใช้บังคับ เฉพาะส่วนที่ไม่เกินกว่า EQ ต่อไปได้อีกไม่เกิน 6 เดือนนับแต่วันที่ประกาศมีผลใช้บังคับ

4.2 การทบทวนอัตรา haircut ด้าน position risk

4.2.1 รายชื่อประเทศและดัชนีหลักของกลุ่มประเทศ emerging market (“EM”)

ตามหลักเกณฑ์ปัจจุบัน หุ้นต่างประเทศถูกแบ่งเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

(1) หุ้นต่างประเทศในกลุ่ม I ซึ่งหมายถึง หุ้นต่างประเทศที่ซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ในประเทศกลุ่ม developed market (“DM”) และเป็นองค์ประกอบของดัชนีหลักในประเทศดังกล่าว

(2) หุ้นต่างประเทศในกลุ่ม II ซึ่งหมายถึง หุ้นต่างประเทศที่ซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ในประเทศกลุ่ม DM ซึ่งไม่รวมอยู่ในหุ้นต่างประเทศกลุ่ม I และหุ้นต่างประเทศที่ซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ในประเทศกลุ่ม EM และเป็นองค์ประกอบของดัชนีหลักในประเทศดังกล่าว

(3) หุ้นต่างประเทศในกลุ่ม III ซึ่งหมายถึง หุ้นต่างประเทศที่ซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ในประเทศกลุ่ม EM ซึ่งไม่รวมอยู่ในหุ้นต่างประเทศกลุ่ม II และหุ้นในประเทศที่มีหน่วยงานกำกับดูแลด้านหลักทรัพย์และตลาดซื้อขายหลักทรัพย์ที่เป็นสมาชิกสามัญของ International Organization of Securities Commissions (IOSCO) หรือมีตลาดซื้อขายหลักทรัพย์เป็นสมาชิกของ World Federations of Exchange (WFE)

(4) หุ้นต่างประเทศนอกกลุ่ม I II และ III

โดยที่หุ้นต่างประเทศแต่ละกลุ่มมีอัตราความเสี่ยงที่แตกต่างกัน โดยคำนวณจาก general market risk[2] รวมกับ specific risk[3] ดังตารางด้านล่างนี้

หุ้น / สินทรัพย์อ้างอิง (สำหรับอนุพันธ์)	general market risk	specific risk
หุ้นต่างประเทศในกลุ่ม I	ร้อยละ 8	ร้อยละ 7
หุ้นต่างประเทศในกลุ่ม II	ร้อยละ 8	ร้อยละ 12
หุ้นต่างประเทศในกลุ่ม III	ร้อยละ 8	ร้อยละ 22
หุ้นต่างประเทศนอกกลุ่ม I II และ III	ร้อยละ 8	ร้อยละ 67

อนึ่ง ในปี 2563 สำนักงาน ก.ล.ต. ได้กำหนดรายชื่อประเทศและดัชนีหลักของกลุ่มประเทศ DM และ EM โดยอ้างอิงข้อมูลจาก S&P Dow Jones Indices ซึ่งในปัจจุบัน S&P Dow Jones Indices ได้ปรับปรุงรายชื่อประเทศ EM (ล่าสุดเดือนกรกฎาคม 2566) โดยเพิ่ม Kuwait และ Saudi Arabia สำนักงาน ก.ล.ต. จึงเห็นควรปรับปรุงรายชื่อประเทศและดัชนีหลักของกลุ่มประเทศ EM ดังนี้

<u>หลักเกณฑ์ปัจจุบัน</u>

รายชื่อประเทศ EM ยังไม่มี Kuwait และ Saudi Arabia

<u>หลักการที่เสนอปรับปรุง</u>

(1) เพิ่ม Kuwait ในรายชื่อประเทศ EM และเพิ่ม Kuwait All-Share Index เป็นดัชนีหลักของ Kuwait

(2) เพิ่ม Saudi Arabia ในรายชื่อประเทศ EM และเพิ่ม Tadawul All Share Index เป็นดัชนีหลักของ Saudi Arabia

---

[2] general market risk หมายถึง ค่าความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยตลาด (market factors) ซึ่งส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของราคาหลักทรัพย์โดยรวม

[3] specific risk หมายถึง ค่าความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับสถานะของผู้ออกตราสาร (issuer) ซึ่งส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของราคาหลักทรัพย์เฉพาะตัว

4.2.2 ฐานะเงินตราต่างประเทศ

หลักเกณฑ์ปัจจุบันอัตรา haircut ของการมีฐานะเงินตราต่างประเทศถูกคิดในอัตราเดียวกันทุกสกุลเงิน สำนักงาน ก.ล.ต. จึงได้ทบทวนความเสี่ยงของสกุลเงินต่าง ๆ ซึ่งจากการทบทวนดังกล่าว สำนักงาน ก.ล.ต. พบว่า สกุลเงินที่มีมูลค่าการซื้อขายแลกเปลี่ยนสูงสุด 5 สกุลเงิน ได้แก่ USD EUR JPY GBP และ CNY มีความเสี่ยงน้อยกว่าสกุลเงินอื่น ๆ ดังนั้น เพื่อให้อัตรา haircut สะท้อนความเสี่ยงของสกุลเงินนั้น ๆ สำนักงาน ก.ล.ต. เห็นควรปรับปรุงอัตรา haircut ของการมีฐานะเงินตราต่างประเทศ ดังนี้

<u>หลักเกณฑ์ปัจจุบัน</u>

อัตรา haircut เท่ากับร้อยละ 8 ของค่าที่มากกว่าระหว่างยอดรวมสุทธิทุกสกุลเงินที่เป็นสินทรัพย์ และยอดรวมสุทธิทุกสกุลเงินที่เป็นหนี้สิน

<u>หลักการที่เสนอปรับปรุง</u>

อัตรา haircut เท่ากับร้อยละ 4 ของค่าที่มากกว่าระหว่างยอดรวมสุทธิของสกุลเงิน USD EUR JPY GBP และ CNY ที่เป็นสินทรัพย์ และยอดรวมสุทธิของสกุลเงินดังกล่าวที่เป็นหนี้สิน รวมกับร้อยละ 8 ของค่าที่มากกว่าระหว่างยอดรวมสุทธิของสกุลเงินอื่น ๆ เป็นสินทรัพย์ และยอดรวมสุทธิสกุลเงินอื่น ๆ ที่เป็นหนี้สิน

4.2.3 หุ้นไทย ตราสารหนี้ และหน่วยลงทุน

สำนักงาน ก.ล.ต. ทบทวนแล้วเห็นว่า อัตรา haircut ตามหลักเกณฑ์ปัจจุบันยังคงครอบคลุมความเสี่ยง จึงเห็นควรคงอัตรา haircut ของตราสารดังกล่าวไว้ตามเดิม

4.3 การกำหนดอัตรา haricut ด้าน position risk สำหรับตราสารประเภทใหม่

4.3.1 หุ้นที่ซื้อขายใน LiVE Exchange

หลักเกณฑ์ปัจจุบันยังไม่รองรับกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจมีเงินลงทุนในหุ้นที่ซื้อขายใน LiVE Exchange ซึ่งเป็นศูนย์ซื้อขายหลักทรัพย์ที่ดำเนินการโดยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยยังไม่มีการกำหนดอัตรา haircut สำหรับหุ้นดังกล่าวเป็นการเฉพาะ สำนักงาน ก.ล.ต. จึงเห็นควรกำหนดอัตรา haircut ของหุ้นที่ซื้อขายใน LiVE Exchange ตามความเสี่ยงของหุ้นดังกล่าวโดยคำนึงถึงการส่งเสริมการลงทุน ดังนี้

<u>หลักการที่เสนอ</u>

กำหนดอัตรา haircut ของหุ้นที่ซื้อขายใน LiVE Exchange เท่ากับร้อยละ 60

4.3.2 ตราสารแสดงสิทธิในหลักทรัพย์ต่างประเทศ (“DR”)

หลักเกณฑ์ปัจจุบันยังไม่รองรับกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจมีเงินลงทุนใน DR โดยยังไม่มีการกำหนดอัตรา haircut สำหรับตราสารดังกล่าวเป็นการเฉพาะ ทั้งนี้ ความเสี่ยงของ DR ประกอบด้วยความเสี่ยงของสินทรัพย์อ้างอิงซึ่งเป็นหุ้นต่างประเทศหรือหน่วยลงทุนต่างประเทศ และความเสี่ยงด้านอัตราแลกเปลี่ยน ดังนั้น สำนักงาน ก.ล.ต. จึงเห็นควรกำหนดอัตรา haircut ของ DR ดังนี้

<u>หลักการที่เสนอ</u>

กำหนดอัตรา haircut ของ DR เท่ากับค่าความเสี่ยงของสินทรัพย์อ้างอิงซึ่งเป็นหุ้นต่างประเทศหรือหน่วยลงทุนต่างประเทศ และให้คิดอัตรา haircut ของการมีฐานะเงินตราต่างประเทศที่เกิดจากการมีเงินลงทุนใน DR นั้นด้วย

4.4 การปรับปรุงนิยามหนี้สินพิเศษ

จากกรณีที่พบว่า (1) หน่วยงานของรัฐมีคำสั่งอายัดเงินที่ผู้ประกอบธุรกิจมีภาระต้องชำระเป็นค่าขายหุ้นแก่ลูกค้า ซึ่งตามวิธีการคำนวณเงินกองทุนที่สำนักงาน ก.ล.ต. กำหนด ผู้ประกอบธุรกิจยังคงต้องบันทึกรายการดังกล่าวเป็นหนี้สินรวม และ (2) ผู้ประกอบธุรกิจรับฝากหรือเป็นตัวแทนรับฝากทรัพย์สินของลูกค้าจากการประกอบธุรกิจอื่น ซึ่งต้องบันทึกภาระผูกพันที่ต้องส่งมอบทรัพย์สินที่รับฝากคืนแก่ลูกค้าเป็นหนี้สินรวมเช่นกัน โดยทั้งสองกรณีผู้ประกอบธุรกิจได้แยกทรัพย์สิน (segregate) ไว้รองรับการชำระหนี้สินภาระผูกพันไว้อย่างครบถ้วนตลอดเวลา ดังนั้น การนับรายการหนี้สินและภาระผูกพันดังกล่าวเป็นหนี้สินรวมสำหรับคำนวณเงินกองทุน จึงส่งผลให้อัตราส่วน NCR มีค่าต่ำกว่าที่ควรจะเป็น และผู้ประกอบธุรกิจมีภาระต้องสำรองเงินกองทุนเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ สำนักงาน ก.ล.ต. เห็นว่าการปรับปรุงนิยามของรายการหนี้สินและภาระผูกพันดังกล่าวให้นับเป็นหนี้สินพิเศษได้ จะช่วยให้การคำนวณเงินกองทุนของผู้ประกอบธุรกิจมีความสอดคล้องเหมาะสมยิ่งขึ้น

<u>หลักเกณฑ์ปัจจุบัน</u>

หนี้สินพิเศษ หมายถึง

(1) หนี้สินที่ผู้ประกอบธุรกิจมีการวางทรัพย์สินไว้เป็นประกันกับเจ้าหนี้ โดยหนี้สินดังกล่าวต้องไม่มีเงื่อนไขให้เจ้าหนี้มีสิทธิเรียกให้มีการชำระหนี้ก่อนกำหนด ทั้งนี้ เฉพาะในส่วนที่ไม่เกินกว่ามูลค่าทรัพย์สินที่ผู้ประกอบธุรกิจได้วางเป็นประกันไว้กับเจ้าหนี้แล้ว

(2) ภาระผูกพันที่มีการวางทรัพย์สินไว้เป็นประกันกับเจ้าหนี้ โดยภาระผูกพันดังกล่าวต้องมีสัญญาระบุอย่างชัดเจนว่าเจ้าหนี้ที่อาจเกิดขึ้นไม่มีสิทธิเรียกให้มีการชำระหนี้ก่อนกำหนด ทั้งนี้ เฉพาะส่วนที่ไม่เกินกว่ามูลค่าทรัพย์สินที่ได้วางเป็นประกันไว้กับเจ้าหนี้แล้ว

(3) ผลรวมของหนี้สินรายการดังนี้

(ก) เจ้าหนี้หลักทรัพย์ยืมเฉพาะส่วนที่ไม่เกินกว่ามูลค่าทรัพย์สินที่ได้วางเป็นประกันไว้กับเจ้าหนี้แล้ว

(ข) เจ้าหนี้ทรัพย์สินวางประกัน

(ค) บัญชีลูกค้า

(ง) หลักทรัพย์ขายโดยมีสัญญาซื้อคืน

(4) เจ้าหนี้ขายหลักทรัพย์ที่เกิดจากการจับคู่ผู้ซื้อและผู้ขายภายใต้ผู้ให้บริการรายเดียวกันในลักษณะการซื้อขายรายใหญ่ (big lot) ตามข้อบังคับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยว่าด้วยการซื้อขาย การชำระราคาและการส่งมอบหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์

(5) หนี้สินจากการซื้อตราสารหนี้ภาครัฐที่มีการชำระราคาและส่งมอบหลักทรัพย์แบบ delivery versus payment (DVP)

(6) หนี้สินรอตัดบัญชีที่ผู้ประกอบธุรกิจไม่มีภาระต้องชำระหรือสูญเสียกระแสเงินสดในอนาคต

<u>หลักการที่เสนอปรับปรุง</u>

เพิ่มเติมรายการต่อไปนี้เป็นหนี้สินพิเศษ กล่าวคือ

หนี้สินหรือภาระผูกพันของผู้ประกอบธุรกิจ ที่ผู้ประกอบธุรกิจได้แยกทรัพย์สินไว้รองรับการชำระหนี้สินหรือภาระผูกพันดังกล่าวอย่างครบถ้วนตลอดเวลา ซึ่งได้แก่

(1) เงินค่าขายหลักทรัพย์ซึ่งถูกหน่วยงานของรัฐสั่งระงับมิให้ผู้ประกอบธุรกิจชำระคืนแก่ลูกค้า

(2) เงินที่ผู้ประกอบธุรกิจรับฝากหรือเป็นตัวแทนรับฝากไว้จากการประกอบธุรกิจอื่น

(3) หนี้สินหรือภาระผูกพันอื่นที่สำนักงาน ก.ล.ต. อนุญาตให้นับเป็นหนี้สินพิเศษ โดยสำนักงาน ก.ล.ต. จะพิจารณาเป็นรายกรณี ทั้งนี้ ให้ผู้ประกอบธุรกิจที่ประสงค์ขอนับหนี้สินหรือภาระผูกพันใดเป็นหนี้สินพิเศษเพิ่มเติม ยื่นคำขอพร้อมทั้งเอกสารหลักฐานประกอบคำขอตามคู่มือสำหรับประชาชนต่อสำนักงาน ก.ล.ต.

5. ผู้เกี่ยวข้อง/บุคคลที่อาจได้รับผลกระทบ และผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น

ผู้เกี่ยวข้อง	ผลกระทบเชิงบวก	ผลกระทบเชิงลบ
1. ผู้ประกอบธุรกิจ	- อัตรา haircut เหมาะสมสอดคล้องกับความผันผวนของตราสารนั้น ๆ รวมทั้งครอบคลุมการมีฐานะในตราสารประเภทใหม่ ช่วยให้มีเงินกองทุนเพียงพอรองรับความเสี่ยง และสร้างความน่าเชื่อถือในอุตสาหกรรม - มีความยืดหยุ่นมากขึ้นในการใช้ qualified sub-debt ในการเพิ่มระดับ NC รวมทั้งในการพิจารณาใช้รายการหนี้สินพิเศษประกอบการคำนวณ NC	การปรับปรุงนิยาม qualified sub-debt อาจทำให้ต้นทุนของเงินทุนสูงขึ้น
2. ผู้ลงทุน	- ผู้ประกอบธุรกิจมีสินทรัพย์เพียงพอชำระภาระผูกพันที่มีต่อผู้ลงทุน - ได้รับความคุ้มครองและมีความเชื่อมั่นต่อผู้ประกอบธุรกิจ	-

แบบสำรวจความคิดเห็น

เรื่อง หลักการปรับปรุงหลักเกณฑ์การดำรงเงินกองทุนสภาพคล่องสุทธิ
ของผู้ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์และผู้ประกอบธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้า

ข้อมูลทั่วไป

ชื่อผู้ตอบ _____ ตำแหน่ง_____

ชื่อบริษัท_____

โทรศัพท์ _____โทรสาร_____

อีเมล_____

สถานะของผู้ให้ข้อคิดเห็น (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ บริษัทหลักทรัพย์

☐ ผู้ประกอบธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้า

☐ ผู้ลงทุน

☐ อื่น ๆ (ระบุ) _____

สำนักงาน ก.ล.ต. ขอข้อมูลส่วนบุคคลของท่าน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้พิจารณาประกอบการรับฟังความคิดเห็นและประโยชน์ในการติดต่อกลับเพื่อขอข้อมูลประกอบเอกสารรับฟังความคิดเห็นของท่านเพิ่มเติม โดยสำนักงาน ก.ล.ต. คำนึงถึงความสำคัญของข้อมูลและเคารพสิทธิความเป็นส่วนตัวของท่าน จึงขอให้ท่านอ่านและทำความเข้าใจนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล Privacy Policy แล้วจึงพิจารณาให้ความยินยอมให้สำนักงาน ก.ล.ต.ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลของท่าน

☐ ยินยอม ☐ ไม่ยินยอม

กรณีต้องการยกเลิกความยินยอมหรือขอใช้สิทธิ โปรดติดต่อไปที่ email: DPO@sec.or.th

กรุณาส่งแบบสำรวจความคิดเห็นกลับไปที่ ฝ่ายกำกับตลาด สำนักงาน ก.ล.ต.
เลขที่ 333/3 ถนนวิภาวดีรังสิต แขวงจอมพล เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900
โทรศัพท์ 1207 หรือ email : bhumipisuth@sec.or.th sawarin@sec.or.th
หรือ arthipha@sec.or.th

***** สำนักงานขอขอบคุณท่านที่ได้ให้ความร่วมมือในการแสดงความคิดเห็นในครั้งนี้ *****

แบบสำรวจความคิดเห็น

ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับหลักการปรับปรุงหลักเกณฑ์การดำรงเงินกองทุนสภาพคล่องสุทธิของผู้ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์และผู้ประกอบธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ในหัวข้อต่าง ๆ ตามที่สำนักงาน ก.ล.ต. กำหนดมาข้างต้น ดังนี้

1. qualified sub-debt

   1.1 **การปรับปรุงนิยาม qualified sub-debt**

   ☐ เห็นด้วย

   ☐ ไม่เห็นด้วย

   ข้อเสนอแนะ/ข้อสังเกตเพิ่มเติม _____

   1.2 **การใช้ประโยชน์จาก qualified sub-debt**

   ☐ เห็นด้วย

   ☐ ไม่เห็นด้วย

   ข้อเสนอแนะ/ข้อสังเกตเพิ่มเติม _____

   1.3 **บทเฉพาะกาล**

   ☐ เห็นด้วย

   ☐ ไม่เห็นด้วย

   ข้อเสนอแนะ/ข้อสังเกตเพิ่มเติม _____

2. การทบทวนอัตรา haircut ด้าน position risk

   2.1 **รายชื่อประเทศและดัชนีหลักของกลุ่มประเทศ EM**

   ☐ เห็นด้วย

   ☐ ไม่เห็นด้วย

   ข้อเสนอแนะ/ข้อสังเกตเพิ่มเติม _____

   2.2 **ฐานะเงินตราต่างประเทศ**

   ☐ เห็นด้วย

   ☐ ไม่เห็นด้วย

   ข้อเสนอแนะ/ข้อสังเกตเพิ่มเติม _____

2.3 หุ้นไทย ตราสารหนี้ และหน่วยลงทุน

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย

ข้อเสนอแนะ/ข้อสังเกตเพิ่มเติม _____

3. การกำหนดอัตรา haircut ด้าน position risk สำหรับตราสารประเภทใหม่

3.1 หุ้นที่ซื้อขายใน LiVE Exchange

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย

ข้อเสนอแนะ/ข้อสังเกตเพิ่มเติม _____

3.2 DR

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย

ข้อเสนอแนะ/ข้อสังเกตเพิ่มเติม _____

4. การปรับปรุงนิยามหนี้สินพิเศษ

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย

ข้อเสนอแนะ/ข้อสังเกตเพิ่มเติม _____

5. อื่น ๆ

ข้อเสนอแนะ/ข้อสังเกตเพิ่มเติม _____